

KRISTĪGAS DZĪVES KREDO

Izstrādāts LBDS bīskapa Teoloģiskā komisijā

TICĪBA		
1. Mēs ticam	vienīgajam dzīvam un patiesam Dievam, visa Radītājam, mūžīgajam Tēvam, kas ir visspēcīgs, visur klātesošs un visu zinošs Gars, kas savā mīlestībā rada, uztur un pārvalda visas lietas un kas atklājas Trīsvienībā: Tēvā, Dēlā un Svētajā Garā.	2Moz 20,2-6; Jes 45,21-22; Apd 17,24-28; Jη 14,26; Jη 16,13-15
2. Mēs ticam	Jēzum Kristum Dieva vienpiedzimušajam Dēlam, Viņa piedzimšanai no Svētā Gara, bezgrēcīgajai dzīvei, nomiršanai pie krusta mūsu grēku dēļ, augšāmcelšanai no mirušajiem un paaugstināšanai Dieva Tēva godībā, no kurienes Viņš reiz nāks tiesāt dzīvos un mirušos.	Lk 1,30-35; Ebr 7,22-28; 1Pēt 1,17-21; Apd 10,37-42; Mt 25,31-32
3. Mēs ticam	Svētajam Garam, kas pārliecina cilvēku par grēku, taisnību un tiesu, modinot cilvēkā grēka apziņu, strādājot pie cilvēka jaunpiedzimšanas, piepildot ticīgos ar dievišķo spēku, vadot tos Dieva godāšanas ceļā, piesķirot Svētā Gara dāvanas un veidojot Svētā Gara augļa briedumu.	Jη 3,6; Apd 2,38; Jη 16,7-8; 1Kor 12,4-11; Gal 5,22
4. Mēs ticam,	ka Dievs radīja pirmo cilvēku pēc savas līdzības, svētu un bezgrēcīgu būtni, dodot tai brīvprātīgas izšķiršanās iespēju, paklausīt Viņam vai nē. Cilvēks izšķīrās par nepaklausību Dievam, pazaudēja sākotnējo sadraudzību ar Viņu un kļuva par grēcinieku. Šīs izšķiršanās sekas ir klātesošas cilvēcei arī šodien un tā atrodas zem taisnīgā Dieva soda.	1Moz 1,26-28; 1Moz 2,16-17; 1Moz 3,23-24; Jes 59,1-2; Rom 3,23; 6,23
5. Mēs ticam,	ka Dievs savā mīlestībā vēlas glābt cilvēku, uzņemoties viņa grēkus un uzlieket tos savam Dēlam Jēzum Kristum, lai Viņš saņemtu sodu cilvēka vietā. Caur Jēzus Kristus vietniecisko nāvi un augšāmcelšanos no mirušajiem cilvēkiem ir iespēja piedzint no augšienes un tādējādi satvert Dieva žēlastības piedāvāto mūžīgo dzīvību.	Ec 33,11; Jes 53,2-6; 1Kor 15,20-23; Ef 2,1-9; 2Kor 5,17-21
6. Mēs ticam	Jēzus Kristus atkalatnākšanai, visu mirušo uzmodināšanai un tiesas dienai, kurā katram būs jāstājas Dieva prieksā, lai atbildētu par savu dzīvi, tiem, kas tic Jēzum Kristum, ieejot mūžīgā dzīvībā, bet neticīgajiem – sodā.	Mt 24,23-31; Jη 14,1-3; 2Kor 5,10; 1Kor 15,n.; 1Tes 4,13-18; Mt 13,21-33,36-43
7. Mēs ticam	sātana un dēmonu pasaules eksistencei. Sātans ir vara, sātans mudina cilvēku grēkot un atsevišķos gadījumos var iemiesoties cilvēkā. Bet Dievs ir daudz varenāks par sātanu, un kristietis var Jēzus Kristus vārdā un Svētā Gara spēkā sātanu uzvarēt. Laiku noslēgumā sātans tiks iznīcināts.	Mt 4,10; Mk 1,13; Lk 22,3,31; Apd 5,3; 13,10; Rom 16,20; Jēk 4,7; Atkl 12,9; 20,10

8. Mēs ticam,	ka Bībele jeb Svētie Raksti tās kanoniskajā saturā (66 grāmatas) ir dzīvā Dieva vārds, un tāpēc katra kristieša un draudzes dzīves un mācības visaugstākā ticības atziņas mēraukla, autoritāte un norma.	Joz 1,8; Mt 5,17-19; Lk 24,25-27; 2Tim 3,15-16; Atkl 22,18-19
---------------	--	---

ATZINA		
1. Mēs uzskatām,	ka visa redzamā un neredzamā radītājs Dievs ir visu cilvēku, tautu, laiku un cilvēces vēstures Kungs.	Apd 17,24; Ebr 11,3; Dan 12
2. Mēs uzskatām,	ka katram cilvēkam ir vajadzība un tiesības personīgi tuvoties Dievam un to darīt bez jebkādas citas starpniecības, kā vien caur Jēzu Kristu, Dieva Dēlu. Grēciniekam ir tikai viens ceļš atpakaļ pie Dieva - caur Jēzus Kristus krusta nāves un Viņa augšāmcelšanās atzīšanu.	Jes 45,22; Jn 16,23-24; Jn 14,6; Rom 3,23-26
3. Mēs uzskatām,	ka caur grēku nožēlu un cilvēka apzinātu izšķiršanos ticībā pieņemt Jēzus Kristus upura piedāvājumu un apņemšanos savā dzīvē sekot Jēzus Kristus mācībai un priekšzīmei, cilvēks piedzimst no augšienes, vienlaicīgi saņemot Svēto Garu, kristību Svētajā Garā un Svētā Gara svaidījumu, atgūst sadraudzību ar Dievu un kļūst par Dieva ģimenes locekli.	Apd 2,37-39; Jn 1,12; 1Kor 12,13; Ef 1,13; 1Jn 2,20.
4. Mēs uzskatām,	ka Svētais Gars tiek dots visiem, kas pieņem Jēzu. Svētā Gara saņemšana nav saistīta ar kādu noteiktu darbību, rituālu vai ārēju zīmi. Kristība ar Svēto Garu (Svētajā Garā) tiek dota katram kristietim jaunpiedzīšanas piedzīvojumā un nav meklējama kādā otrā īpašā piedzīvojumā pēc jaunpiedzīšanas.	Gal 3,13-14; Jn 7,38-39; Ef 1,13; Gal 3,27; 1Kor 12,13.
5. Mēs uzskatām,	ka katram, kas ir piedzimis no augšienes, Svētais Gars pēc savas žēlastības piešķir īpašas Svētā Gara dāvanas, kas ir dotas kalpošanai draudzē un nav zīme kristieša augstākam stāvoklim vai garīgam briedumam.	Apd 2,38; Ebr 2,4; Rom 12,5-8; 1Kor 12,4-11.27-30; 1Pēt 4,10
6. Mēs uzskatām,	ka Svētā Gara pilnuma un jaunās kristīgās eksistences pazīme ir cilvēka izmainītā dzīve un raksturs, kas tiecas pēc svētuma un izpaužas kā Svētā Gara auglis: mīlestība, prieks, miers, pacietība, laipnība, labprātība, uzticamība, lēnprātība, atturība, kā arī pielūgšana un sadraudzība.	Gal 5,22.23; Ef 5,18-21

7. Mēs uzskatām,	ka ūdens kristība ir Jēzus Kristus pavēle, un Viņa priekšzīme, jaunpiedzīmšanas notikuma turpinājums, liecība kristāmā iekšejai izmaiņai, Jēzus Kristus apliecināšana cilvēku priekšā, zīme Derībai starp kristāmo un Dievu. Kristība simbolizē nomiršanu grēkam un pasaulei caur grēka atzišanu un nožēlošanu un augšāmcelšanos jaunai dzīvei caur piedzīmšanu no augšienes.	<i>Mt 3,13-17; Mk 1,9-11; Mt 28,18-20; Mk 16,16; Apd 8,35-39; 1Pēt 3,21; Kol 2,10-15; Apd 2,38</i>
8. Mēs uzskatām,	ka kristībai nav piešķirama sakramentāla nozīme tādā izpratnē, ka kristības akts pats par sevi piedotu grēkus un atdzemdinātu cilvēku.	<i>Rom 6,3-7</i>
9. Mēs uzskatām,	ka kristība izdarāma ar pagremdēšanu ūdenī, kas apzīmē savienošanos ar Kristu Viņa nāvē, un ar izcelšanu no ūdens, kas apzīmē augšāmcelšanos kopā ar Jēzu.	<i>Rom 6,3-5; Kol 2,12</i>
10. Mēs uzskatām,	ka katram cilvēkam, kas ir piedzimis no augšienes, ir jājūst par lokālās draudzes locekli. Draudze ir Dieva bērnu kopība, Kristus miesa, kuras uzdevums ir liecība, kalpošana, draudzes locekļu sadraudzība un pieaugšana ticībā. Draudzē var tikt uzņemti tikai kristīti, resp., pagremdēti cilvēki.	<i>Apd. 2,46-47; 1Kor. 12,12-27, Ef. 4,1-7; 11-16; 1Pēt 2,9-10; Rom 12,5; Atkl 19,7.</i>
11. Mēs uzskatām,	ka Kristus draudze universālā nozīmē, neredzamā draudze, ietver sevī visus patiesus Dieva bērnus pagātnē, tagadnē un nākotnē no dažādām tautām, rasēm un konfesijām.	<i>Atkl 7,9-10; Gal 3,26-28.</i>
12. Mēs uzskatām,	ka draudze, īstenojot Jēzus Kristus pavēli, svin Svēto Vakarēdienu kā mūsu Kunga un Pestītāja dzīves, Golgātas nāves un augšāmcelšanās pieminēšanu. Svētais Vakarēdiens ir ticīgā īpaša sadraudzība ar Dievu un citiem ticīgajiem, kurā cilvēks tiek konfrontēts ar Dieva neizmērojamo mīlestību, aicināts pārbaudīt savu sirds stāvokli šīs mīlestības gaismā un atjaunoti uzticīties Jēzus Kristus upura dzīvdarošajam spēkam. Svētais Vakarēdiens pats par sevi nav glābšanas līdzeklis un nepiedod cilvēka grēkus.	<i>Mk 14,22-25; Mt 26,26-29; Lk 22,15-20; Apd 2,46; 1Kor 11,23-26.28-30</i>
13. Mēs uzskatām,	ka Svētā Vakarēdiena elementi – maize un biķeris – simbolizē Jēzus Kristus miesu un asinis un to baudīšana simbolizē savienošanos ar Jēzu Kristu un apliecinā Jēzus Kristus klātbūtni Svētajā Vakarēdienā. Svētā Vakarēdiena elementos pašos nav pārdabiska spēka; to substance Svētajā Vakarēdienā nemainās. Nozīme ir vienīgi Svētā Vakarēdiena dalībnieku attiecībām ar mūsu Kungu Jēzu Kristu.	<i>1Kor 10,16; 11,27-31.</i>

14. Mēs uzskatām,	ka draudzei ir tiesības locekļus draudzē uzņemt un no draudzes izslēgt, draudzes dzīvi nosaka vienīgi pati draudze un tās kopīgi pieņemtie lēmumi ir saistoši visiem vietējas draudzes locekļiem. Draudze pati izrauga un ievēl sev garīdznieku, par kuru tā ir pārliecināta, ka tas ir Dieva aicinājums viņa dzīvē. Garīdznieks savā darbībā ievēro draudzes disciplīnu un kārtību (kā tā paredzēta Draudzes Nolikumā, Iekšējās kārtības noteikumos, draudzes pārvaldes lēmumos) un darbojas saskaņā ar LBDS GB Nolikumu.	<i>Mt 18,12-18; Apd 6,2-4; Apd 20,28; 1Pēt 1,1-5; 1Tim 5,17-20; Apd 13,1-4</i>
15. Mēs uzskatām,	ka atziņa, ka sekošanas Kristum konsekvence ir miesas dziedināšana un tās saistīšana ar dēmonu izdzīšanu, ir maldu mācība. Vesela miesa nav kristīgas dzīves kvalitātes rādītājs. Visi kristieši netiks dziedināti. Tāpat maldu mācības ir labklājības teoloģija, dievkalpojumu formas, kas tā dalībniekus ieved transa un ekstāzes stāvoklī, mācības, kas kristietībā ienes Austrumu religiju elementus utt.	<i>Jes 38,21; Mt 9,20-22; Jēk 5,14; 2Kor 12,7-9; Ebr 6,10-18; 13,9; 2Tim 4,3-4</i>
16. Mēs uzskatām,	ka visas atziņas un garīgās prakses ir nepieciešams rūpīgi pārbaudīt Bībeles un Svētā Gara gaismā, jo sātana mērkis ir cilvēku ievest maldos un attālināt no Dieva.	<i>1Tes 5,21; 1Jη 4,1; Kol 2,8-10; 1Tim 4,1; Mt 24,4Jēk 4,7; Ef 4,27; 1Pēt 5,8; 1Tim 4,16; 2Tim 3,14-17</i>
17. Mēs uzskatām,	ka visās attiecībās ir jātiekt realizētam apziņas brīvības principam: katrs cilvēks pats ir tiesīgs noteikt savu attieksmi pret Dieva piedāvāto žēlastību - pieņemt to vai atraidīt. Ne valsts varai, ne kādai sabiedriskai organizācijai, ne ģimenei nav nekādu tiesību cilvēku piespiest vai aizkavēt ticēt Dievam. Šajā principā ir ietverta arī pārliecība par valsts un baznīcas institucionālu norobežošanu.	<i>Joz 24,15; Mt 4,18-20; Jη 6,66-69; Apd 2,37-41; Jη 18,36</i>

	PRAKSE	
1.	Mēs tuvojamies vienīgajam dzīvajam, patiesajam, mūžīgajam un svētajam Dievam, visa Radītājam, kas atklājas Trīsvienībā: Tēvā, Dēlā un Svētajā Garā, ar bijību, pielūgsmi, pateicību un grēku nožēlu.	<i>2Moz 20,2-6; 2Moz 3,5; 1Jη 5,7; Jēk 4,8; Jes 11,3; Ps 5,8; 95,2,6; 96,8.</i>
2.	Mēs pagodinām, pielūdzam un sludinām Jēzu Kristu kā savu personīgo Pestītāju un Kungu, kas bez mūsu pašu nopolna, bet tikai caur Dieva žēlastību, caur savu bezgrēcīgo nāvi un augšāmcelšanos ir sagādājis mums glābšanu.	<i>Rom 3,24; 1Kor 6,20; Ef 1,12; 2Tes 1,12; 1Pēt 2,12; 4,11</i>

3.	Bībelei, kas ir Dieva atklāsme un kristīgās ticības avots, ir jāpieiet ar bijību un Dieva lūgšanu, lai Viņš dod saprašanu atšķirt dievišķo no cilvēciskā, lai mēs ar saviem prāta spriedumiem un savu interpretāciju neizmainītu Bībeles vēsti. Lasot Bībeli, izšķirošā ir garīgā pieeja, ko nosaka Bībeles dievišķā atklāsme, dievišķā autoritātē un dievišķā inspirācija. Bībeles gars, resp., Bībeles dievišķā daba, ir jāstāda augstāk par Bībeles burtu, lai nepazaudētu dievišķās pamatpatiesības un likumsakarības un saskatītītu Dieva lielo mīlestību, žēlastību un glābšanas vēsti.	Mk 4,11-12; Lk 8,10; Rom 8,7; 2Kor 3,6.
4.	Uzskatot, ka grēks savā dziļākajā būtībā ir atsvešināšanās no Dieva, resp., nepareizs cilvēka sirds stāvoklis iepretī Dievam, un cilvēka rīcība, domas un uzskati ir attiecību ar Dievu sekas, mēs tiecamies pēc tuvošanās Dievam, pieaugšanas savā garīgajā dzīvē un svēttapšanas, saprotot, ka tas iespējams tikai caur Dieva žēlastību un sevis pilnīgāku nodošanu Svētā Gara vadībai un piepildījumam, realizējot to, caur: regulāru Bībeles lasīšanu ikdienas; lūgšanām; grēku nožēlu; garīgo cīņu pret grēku.	1Tim 4,15; 2Tim 3,15; 1Pēt 1,15.16; Gal 5,22; Ef 3,16; 6,10- 18; Fil 2,12; Mt 6,12; Apd 3,19; 13,3.
5.	Mēs saprotam lūgšanu kā cilvēka apziņas un zemapziņas mijiedarbību viņa iekšējās pasaules virzībā pie Dieva, cilvēka garīgu savienošanos ar dievišķo pasauli. Lūgšana ir Dieva dāvana, ko nevar racionāli izskaidrot un satvert. Lūgšana var būt saistīta ar Bībeles lasīšanu, meditācijām un rekolekcijām, kad kristietis apzināti nošķiras no saviem ikdienas dzīves pienākumiem, lai visu laiku un uzmanību veltītu lūgšanām un apcerēi.	Ps 3,5; Mt 6,9-13; 7,7-11; 21,22; Jη 14,13-14; 16,23-26; Apd 12,5; 1Tes 5,17.
6.	Garīgā cīņa ir kristieša nostāšanās pret tumsas pasauli, kas caur grēku atrod iespaidu arī cilvēkā un sabiedrībā. Galvenās garīgās cīņas metodes ir Bībeles lasīšana, lūgšana un palikšana Dieva žēlastībā.	Ef 6,12; Rom 12,18; Kol 3,5; 4,12; 2Tim 2,1.
7.	Garīgās svēttapšanas, resp., pieaugšanas, mērķis ir: <ul style="list-style-type: none"> – dzīve Kristus līdzībā; – iesakñošanās dievišķajā mīlestībā; – miers Dievā un paļaušanās uz Viņu ikdienas dzīvē; – pastāvēšana līdz galam.	Mt 10,22; Rom 5,1; 10,11; 1Kor 3,18; Ef 3,17-18; 1Tim 4,15; 1Pēt 1,7; 5,7; 1Jη 3,2; Atkl 2,10; Ps 4,6; 34,9; Pam 3,5;
8.	Jaunpiedzimšanu piedzīvojis ticīgais caur kristību nonāk draudzes kopībā, kur tiek īstenota kristīgā sadraudzība, pieaugšana ticībā, pielūgsme, māceklība, liecība un kalpošana, kā arī tiek svinēts Svētais Vakarēdiens. Katrs draudzes loceklis iesaistas draudzes dzīvē ar savām Svētā Gara dāvanām. Draudze kā Kristus miesa ir svēta.	Mk 16,16; Lk 22,19; Apd 2,42-46; 4,32; 1Kor 11,23-26.28-30; 12.nod.; Ef 1,22-23; 5,26-27; Kol 2,18.19
9.	Kristietis piedalās draudzes dievkalpojumos. Dievkalpojums ir uz Jēzu Kristu orientēts notikums, kurā kristieši pulcējas Viņa vārdā liturgiski sakārtotā sadraudzībā. Tā ir sastapšanās ar Dievu, kopēja līdzdalība pie Dieva svētībām un pieeja Viņa žēlastībai. Tas ir Dieva darbs pie draudzes kopumā, bet vienlaikus katra draudzes loceklja kristīgās dzīves veidošana, stiprināšana un sagatavošana dievkalpošanai ikdienā.	1Kor 1,2; 14,26; Kol 3,17; Rom 12,1f; Jēk 1,26f.

10.	Katram kristietim ir jāiesaistas Dieva valstības darbā ar saviem finansu līdzekļiem. Dievs ir visa Radītājs un viss pieder Viņam, t.sk. cilvēka spējas un materiālie līdzekļi. Dievs aicina cilvēku novērsties no mantas kārības kā elkdievības un visa ļaunuma saknes un dot finansiālus ziedojuimus, kas var izteikties kā Bībelē minētās desmitās tiesas princips vai jebkāds cits ziedojuums, atbilstoši devēja iespējām un sirds stāvoklim, lai varētu nodrošināt draudzes dzīves un kalpošanas vajadzības.	<i>1Moz 14,21; 3Moz 27,30; 4Moz 18,21; 5Moz 14,22; Mal 3,10; 2Kor 9,7; Lk 11,42b; 1Tim 6,10.</i>
11.	Katra kristieša uzdevums ir savas attiecības ar Dievu un līdzcilvēkiem veidot pēc norādījumiem, kas ir doti Jaunajā Derībā, kā galveno kritēriju turot dievišķo mīlestību, tā piepildot Kristus noteikto augstāko bausli.	<i>Mt 22,37-39; Mt 5,44; Lk 6,28; Jη 15,12.17.</i>
12.	Mēs paklausām Jēzus Kristus pavēlei un uzdevumam, nesot pasaulē vēsti par Viņu ar sludināšanu un kristīgas dzīves piemēru, kā arī aizlūdzot par tautu, valsti un pasauli.	<i>Mt 28,18-20; Mk 16,1-4; Jη 20,1.19; Apd 10,37-43; 1Kor 1,23; 2Kor 4,5; Ef 5,8; 1Pēt 2,12; 1Tim 2,1-2; Jēk 5,16.</i>
13.	Sekojoši pirmo kristiešu un baznīcas tēvu praksei, mēs svinam svētdienu, nedēļas pirmo dienu, kurā mūsu Kungs Jēzus Kristus tika uzmodināts no mirušajiem, mācekļiem tika dots Svētais Gars, un kuru ir svinējuši jau apustuļi, atturoties no laicīga darba un ikdienas pienākumiem un atrodoties draudzes un ģimenes sadraudzībā.	<i>Mt 28,1; Apd 2,1; 20,7; 1Kor 16,2; 5,7-8</i>
14.	Mēs iestājamies par kristīgu dzīves veidu ikdienas attiecībās ar apkārtējiem cilvēkiem un novēršanos no katra grēka un ļaunuma, izvērtējot to atbilstoši Bībelē izteiktajiem kritērijiem, kā arī pret grēka legalizēšanu, reklamēšanu un popularizēšanu jebkādā formā.	<i>Fil 2,15; Kol 2,6-7; Ebr 12,14; Gal 5,19-22; Ef 4,1</i>
15.	Mēs iestājamies pret jebkāda veida apreibināšanos vai aizraušanos ar vielām, lietām, procesiem un nodarbēm, t.sk. okultām praksēm un tām, ko piedāvā mūsdienu tehnoloģijas un sociālie tīkli, saprotot, ka tas var cilvēku novest pie atkarības, kalpošanas elkiem un sātanisko spēku iespaidā un varā. Tāpēc katram sevi nepārtraukti ir jāpakaļauj stingrai pašpārbaudei Svētā Gara un Dieva Vārda gaismā, tiecoties pēc Dieva prāta un gribas izzināšanas.	<i>5Moz 18,9-14; Ps 26,2; Rom 8,6.7; 13,13; 1Kor 8,5.6; 11,28; 2Kor 6,14-18; 13,5; Gal 5,19-21; 6,4; Ef 5,18-19; 1Jη 2,15-17; Atkl 22,14-15;</i>
16.	Mēs aicinām rūpēties par savu veselību, piekopt veselīgu dzīves veidu, uzskatot, ka Dieva radītā cilvēka miesa ir Viņa dāvana un Svētā Gara mājoklis. Ģimenes un sabiedrības pienākums ir būt nomodā par Dieva dāvinātās dzīvības saglabāšanu.	<i>1Moz 1,27; 2,7.22; Ebr 10,5; 1Kor 6,13.19-20; Kol 2,17; 2Pēt 2,10; Jūd 8.</i>
17.	Tā kā Dievs ir radījis cilvēku kā vīrieti un sievieti, mēs atbalstām bibliskās (tradicionalās) dzimumu lomas un attiecības un noraidām jebkādu iejaukšanos Dieva iedibinātās kārtības norisēs.	<i>1Moz 1,27; 2,21-23; 5,2;</i>

18.	Mēs iestājamies par ģimenes dzīves skaidrību, kas pamatojas viena vīra un vienas sievas uzticīgā laulībā, saprotot ģimeni kā Dieva iestādījumu ar normām, kas noteiktas Jaunajā Derībā. Ģimenes dzīves stiprums balstās dievbijībā un tās locekļu savstarpējā mīlestībā. Mēs iestājamies pret vīrieša un sievietes kopdzīvi bez laulības reģistrēšanas, kā arī viena dzimuma personu laulību legalizāciju.	Mt 19,4-6; 1Kor 7.nod.; Ef 5,22-25; 6,1-4; Kol 3,18-20.
19.	Mēs iestājamies par taisnīgu, demokrātisku un kristīgu valsts sabiedriskās un ekonomiskās dzīves attīstību, kas būtu vērsta uz katra cilvēka kā augstākās Dieva radītās vērtības tiesisku aizsardzību, lai nodrošinātu katram vārda un reliģijas brīvību, darbu, iztiku, medicīnisko un sociālo aprūpi.	Jes 1,16; Ps 11,8; Mt 12,25; Rom 13,1-7.
20.	Mēs mācām un praktizējam lojālu attieksmi pret LR Satversmi un likumiem, kā arī personīgo atbildību, pildot pilsoniskos pienākumus valsts dienestos un darbā.	Mt 22,21; 1Tes 2,1-2; 1Pēt 2,13-14; Tit 3,1.

LBDS Kristīgas dzīves Kredo jaunā redakcijā apstiprināts LBDS Kongresā 2021.gada 15.maijā, Rīgā

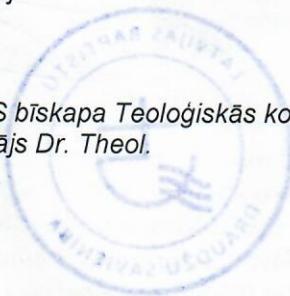
Latvijas Baptistu draudžu savienības bīskaps

Kaspars Šterns

LBDS Garīdznieku brālības vadītājs

Edgars Godiņš

LBDS bīskapa Teoloģiskās komisijas vadītājs Dr. Theol.

Ilmārs Hiršs

2021.gada 15.maijā

